

## У име Оца и Сина и Светога Духа!

Велики празник Господњи Крстовдан браћо и сестре, данас нас је сабрао на овом светом месту. Да прославимо Господа нашег Спаситеља Господа Христа, који нам је даровао крст свој часни да нам буде и знамење и спасење, као што каже ова духовна песма, као што се каже у многим стихирама посвећеним овом данашњем светом празнику. Данашњи свети празник подсећа нас браћо и сестре на Велики петак, на страдање Господа Христа, на Његово распеће на крсту, и Његово страдање на крсту. Али подсећа и нас браћо и сестре на значај крста часнога у животу свакога Хришћанина, у животу свакога човека. Заиста крст је сила и спањење, крст је знамење. Јер помоћу часнога крста Господњега све у Цркви се освећује. Не постоји ни једна свештена радња, ни једно Богослужење, ни једна света Тајна без часнога крста. Њиме се освећује све. И вода, и ваздух, и људи, и зграде наше, и домови наши, и све што човеку служи за овај земаљски живот, освећује се крстом часним. А поготово све оно што нам треба за живот вечни освећује се крстом часним, а то је и наша молитва, и наша добра дела, и наши свакодневни послови. Јер наши домаћини када су се окретали на било који пољски рад, прво су се осењавали крстом часним па онда кретали на посао. Или ако полази на пут, или било које друге послове предузима, или обед пред ручак и вечеру, увек се најпре прекрсти ако и не зна да прочита неку молитву. И тиме благосиља и освећује ону трпезу која је пред њим, коју му је Бог даровао за овај земаљски живот, а да га подсећа на трпезу Господњу у Царству Небескоме. Зато је крст Господњи браћо и сестре у тако великом поштовању у роду Хришћанскоме, посебно у роду Православном. Јер има и оних који се називају Хришћани, а који не поштују крст часни, који не поштују иконе Господње, који не поштују Свету Богородицу али се називају Хришћанима, наравно без права и основа. Јер каже свети Апостол Павле: „Ја нећу да знам ништа друго до Христа распетог, васкрслога и распетог. Нећу да знам ништа сем крста Христовог, јер крст је Јеврејима саблазан, а Грцима (значи незнабошцима) безумље.“

Јер у старо време крст је био једно средство, на који су се осуђивали највећи злочинци у роду људскоме, да буду разапети на крсту. То је била најстрашнија казна, и најстрашнија смрт за човека. А од Господа Христа, крст добија сасвим ново значење. Зато је за незнабошце крст саблазан и безумље, јер не разумеју силу коју је крст свечасни добио, тиме што је Господ Христос на њему разапет, што је на њему издахнуо и преминуо. Тако да и сви ми људи браћо и сестре, казује Господ: „Ко хоће замном да иде, нека се одрекне себе, узме крст свој и иде замном“. Нема човека без крста. Било да верује, било да неверује. Шта је то крст наш који треба да узмемо и понесемо идући за Господом Христом? То су

невоље овога живота, то су искушења, то су страдања, то су болести. То је све оно што Бог допушта по промислу своме, а што служи нама на спасење. То све што Бог дарује, треба да примимо са захвалношћу, са благодарношћу, са трпљењем да то носимо, јер онда ће то наше страдање бити нама на спасење. На Голготи била су подигнута три крста. Један Господњи који се спасење целоме свету, због Господа Христа на њему распетог. Други крст са десне стране био је крст покајаног разбојника који је био разапет за нека своја злочинства, своја зла дела, али се у последњем моменту покајао и обратио Господу Христу речима: „Помени ме Господе у Царству своме“. Тај крст је био само њему на спасење. Никоје другоме, само њему. И био је и трећи крст. Крст непокајаног разбојника. Онога који је страдао за своја зла дела, али који се није покајао, који је остао упоран у своме злу. Тај крст није на спасење ни њему био, нити било коме другоме. Тако и наш крст браћо и сестре који нам је Господ даровао, то су животне тегобе, страдања, невоље, прогони... Могу нам бити на спасење наше. А може и не бити ако у Бога не верујемо, ако се Богу не молимо, ако по Његовим заповестима не живимо. Онда крст ћемо свакако носити као онај леви разбојник, што је на њему страдао. Јер нема човека без страдања, без невоља. Ни један цар, ни један владар, ни један мудрац, није могао да проживи овај живот без било каквих тешкоћа, болести и на крају без смрти. Којом се овај живот завршава, али и којом други живот почиње. Тако и данас пред сваким од нас стоје три крста. Крст Господа Христа који је на спасење свима нама ако га честујемо, ако га поштујемо, ако му се клањамо, као што каже: „Крсту Твојем клањамо се Христе, и васкрсење Твоје певамо и слаavimo“. Или ће бити крст наш на спасење само нама, појединцу који трпељиво подноси своје невоље, своја страдања, или ће не дај Боже бити узалудан крст, који неће донети спасење ономе који га носи, хтео или не хтео.

Нека би Господ молитвама свете Богородице, светих Апостола и светих Отаца, који нам предадоше веру Православну и часни крст Христов, да се њиме спасавамо, да се њиме осењујемо, и да тиме живот свој управљамо правим путем који води у живот вечни у Царство Небеско. Да би смо идући за Господом и носећи свој крст достојно, били удостојени да се нађемо са Њим у Царству Небескоме, и да тамо са свима светима и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векова и сву вечност. Амин.